

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116209080
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116209080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Kriškovej a členiek senátu JUDr. Olgy Bahníkovej a JUDr. Ľubici Břouškovéj v právnej veci žalobcu: Green Art a.s., Pekárska 11, Trnava, IČO: 36 808 601, zastúpený advokátkou JUDr. Líviou Krnčokovou, so sídlom 29. augusta 5, Bratislava, proti žalovanému: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, o zaplatenie 213,81 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C/52/2016-115 zo dňa 27.6.2018, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C/52/2016-115 zo dňa 27.6.2018 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalobu zamietá a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.4.2016 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia 213,81 EUR s príslušenstvom. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že je právnickou osobou zamestnávajúcou občanov so zdravotným postihnutím a má priznané postavenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska pre prevádzku Vajnorská 100, Bratislava. Žalovaný vykonáva štátnu správu v oblasti sociálnych vecí a služieb zamestnanosti a podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. poskytuje príspevok na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska. Predmetnou žalobou sa domáha doplatenia príspevku na zriadenie chránenej dielne na základe dohody č. 9/§56/2009/NP II-2 o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska, uzatvorenej dňa 31.7.2009 v znení dodatkov č. 1 a č. 2, za obdobie január a február 2012.

3. Z priznania postavenia chránenej dielne alebo chráneného pracoviska č.z: 17250 zo dňa 17.8.2009 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný dňa 17.8.2009 priznal postavenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska s účinnosťou od 3.8.2009 zriadeného žalobcom pre činnosť ostatný maloobchod s novým tovarom v špecializovaných predajniach i.n. s adresou prevádzky CHD alebo CHP: Vajnorská 100 -OLC Polus, 821 07 Bratislava.

4. Z dohody č. 9/§56/2009/NP II-2 zo dňa 31.7.2009 súd zistil, že strany dňa 31.7.2009 uzavreli dohodu o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. a č. 44/2004 Z.z. Predmetom dohody bol príspevok na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. a vyhlášky.

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, dohodou č. 9/§56/2009/NP II-2 zo dňa 31.7.2009, uvedenou v odseku 10. a jej prílohou č. 2, uvedenou v odseku 19., mal za preukázané, že strany sa dňa 31.7.2009 a dňa 11.2.2010 dohodli na poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. a č. 44/2004 Z.z. Podľa uzavretej dohody sa žalobca zaviazal zriadiť do 90 kalendárnych dní od podpísania tejto dohody chránenú dielňu alebo chránené pracovisko s celkovým počtom 4 pracovných miest, z toho pre občanov so zdravotným postihnutím podľa §9 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti 2 pracovné miesta v prevádzke Vajnorská 100 - OC Polus, 821 07 Bratislava. Podľa dodatku č. 2 účinného dňom 11.2.2010 sa žalobca zaviazal vytvoriť 4 pracovné miesta pre občanov so zdravotným postihnutím a žalovaný sa zaviazal žalobcovi na vytvorenie takto zriadených pracovných miest poskytnúť príspevok do výšky 24.161,52 EUR nasledovne:

- pomocný pracovník - príspevok 6.040,38 EUR,
- pomocný pracovník - príspevok 6.040,38 EUR,
- pomocný pracovník - príspevok 6.040,38 EUR,
- aranžér- florista - príspevok 6.040,38 EUR.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca dňa 22.3.2012, žiadosťou uvedenou v odseku 21. požiadal žalovaného o zaplatenie príspevku za január 2012 vo výške 258,85 EUR za tieto výdavky: hrubé mzdy - 163,62 EUR, zdravotné poistenie - 8,18 EUR, sociálne poistenie - 39,84 EUR, náhradu príjmu za nemoc - 47,21 EUR. Žalobca dňa 26.4.2012, žiadosťou uvedenou v odseku 23., požiadal žalovaného o zaplatenie príspevku za február 2012 vo výške 215,97 EUR, za tieto výdavky: hrubé mzdy - 162,25 EUR, zdravotné poistenie - 8,11 EUR, sociálne poistenie - 35,99 EUR, náhradu príjmu za nemoc - 9,62 EUR. V konaní bolo nesporné, že žalovaný dňa 15.6.2012 uhradil žalobcovi príspevok za január 2012 vo výške 56,28 EUR a dňa 20.6.2012 uhradil žalobcovi príspevok za február 2012 vo výške 204,73 EUR. Žalobca tvrdenie žalovaného o dátume úhrady príspevku nepoprel a preto ho súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia príspevku vo výške rozdielu medzi jeho žiadosťami uvedenými v odseku 21. a 23. a skutočne uhradeným príspevkom.

7. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku v prvom rade posudzoval námietku premlčania vznesenú žalovaným a dospel k záveru, že je dôvodná. Podľa názoru súdu v danom prípade je potrebné premlčanie uplatneného nároku posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, pretože strany si v článku VII bod 5., dohody č. 9/§56/2009/NP II-2 zo dňa 31.7.2009, dohodli, že právne vzťahy výslovne neupravené touto zmluvou sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník v § 101 upravuje premlčaciu dobu pre uplatnenie peňažného nároku na 3 roky, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V danom prípade podľa názoru súdu žalobca mohol právo na uplatnenie práva na zaplatenia rozdielu medzi jeho žiadosťami uvedenými v odseku 21. a 23. a skutočne uhradeným príspevkom, uplatniť po prvý raz na deň nasledujúci po úhradách príspevku žalovaným, t.j. príspevok za mesiac január 2012 vo výške 202,57 EUR dňa 16.6.2012 a príspevok za mesiac február 2012 vo výške 11,24 EUR dňa 21.6.2012. To znamená, že premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie príspevku za mesiac január 2012 vo výške 202,57 EUR uplynula dňa 17.6.2015 a premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie príspevku za mesiac február 2012 vo výške 11,24 EUR uplynula dňa 22.6.2015. Preto keď žalobca nárok na zaplatenie príspevku za mesiac január a február 2012, v celkovej výške 213,81 EUR (202,57 + 11,24) uplatnil na súde dňa 27.4.2016, urobil tak po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu vo veci a úspešnému žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 7.10.2016 k námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol, že sa nestotožňuje s námietkou premlčania, ktorú žalovaný vzniesol vo svojom vyjadrení zo dňa 6.9.2016, a to z dôvodu, že daný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa jeho názoru poskytovanie príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa ust. § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov nepochybne spadá pod zabezpečovanie verejných potrieb, a to s poukazom na judikatúrou ustálený výklad pojmu verejná potreba, pod ktorým sa rozumie nielen potreba týkajúca sa všetkých obyvateľov, ale i potreba,

na ktorej je záujem z hľadiska určitej územnej oblasti alebo obce, potreby v určitých vecných oblastiach a úsekoch, na ktorých je všeobecne uznávaný záujem; pričom pôjde o záujmy v oblasti hospodárstva, zdravotníctva, životného prostredia, kultúrnej či sociálnej, pokiaľ sú zabezpečované štátom, a to jednotne, pre všetky subjekty, ktoré ich na danom území môžu hromadne využívať. Z uvedeného dôvodu žalobca argumentoval tým, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ust. § 397 Obchodného zákonníka a nie ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že v danom prípade bol nárok žalobcu uplatnený včas, v rámci štvorročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka, a preto námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná.

10. Žalobca namietal, že na prvom pojednávaní konanom dňa 25.4.2018 súd prvej inštancie uviedol svoje predbežné právne posúdenie, v rámci ktorého uviedol, že námietku premlčania považuje za nedôvodnú, nakoľko daný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený Dohodou č. 9/556/2009/NP 11-2 zo dňa 31.7.2009 sa riadi Obchodným zákonníkom. Z toho dôvodu súd prvej inštancie odročil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania o výsluch svedka navrhnutého žalovaným za účelom vysvetlenia výšky vyplateného príspevku. Súd prvej inštancie teda zmenil svoje predbežné právne posúdenie, pričom túto zmenu nielenže stranám neoznámil, ale ani im neposkytol priestor na vyjadrenie sa k zmenenej právnej kvalifikácii týkajúcej sa vznesenej námietky premlčania. Z uvedeného dôvodu žalobca považuje rozhodnutie súdu za nepredvídateľné a prekvapivé.

11. Žalobca ďalej uviedol, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil len tým, že žalobca nárok uplatnil na súde po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, pričom podľa súdu prvej inštancie je potrebné premlčanie uplatneného nároku posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, pretože strany si v článku VII bod 5., Dohody č. 9/556/2009/NP 11-2 zo dňa 31.7.2009 dohodli, že právne vzťahy výslovne neupravené touto zmluvou sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom súd na danú vec aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka (odsek 40. odôvodnenia Rozsudku). Súd prvej inštancie sa v odôvodnení Rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s (podstatnou) argumentáciou žalobcu, ktorou odôvodňoval svoje tvrdenie, že daný právny vzťah sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka.

12. Žalobca ďalej namietal aj nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, ktoré spočíva v tom, že súd prvej inštancie na daný právny vzťah aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka, teda použil nesprávnu právnu normu. Uviedol, že súd prvej inštancie mal na daný právny vzťah aplikovať ust. § 397 Obchodného zákonníka, a z toho dôvodu mal námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotiť ako nedôvodnú. V danom prípade podriadenosť režimu Obchodného zákonníka vyplýva z kogentného ustanovenia § 261 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka kogentným spôsobom vymedzuje, ktoré záväzkové vzťahy podliehajú právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, kde sa teda uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave v Občianskom zákonníku. Ide o obligatórne uplatnenie Obchodného zákonníka. V týchto prípadoch nemožno aplikáciu Obchodného zákonníka vylúčiť dohodou strán. Režim Obchodného zákonníka možno dohodou len rozšíriť (§ 262 Obchodného zákonníka), nie však zúžiť.

13. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

14. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

15. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 26.9.2019. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

17. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca si predmetnou žalobou uplatnil od žalovaného doplatenie príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska na základe ust. § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na základe Dohody č. 9/§56/2009/NP 11-2 o poskytnutí Príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska, uzatvorenej so žalovaným dňa 31.7.2009, v znení Dodatku č. 1 a Dodatku č. 2 k Dohode č. 9/§56/2009/NP 11-2. Žalobca si uplatnil doplatenie príspevkov za obdobie január a február 2012. Medzi sporovými stranami bola uzatvorená Dohoda o č. 9/§56/2009/NP II-2 o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) a vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 44/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ktorou sa vykonáva ustanovenie § 69 ods. 2 uvedeného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „dohoda“). Podľa článku I. bod 2 Predmetom dohody je príspevok na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa a § 56 zákona o službách zamestnanosti a vyhlášky. Z článku I. bod 1 vyplýva, účelom dohody je úprava práv a povinností účastníkov dohody pri poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska (ďalej len „príspevok“), ktorý sa poskytuje zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu (ďalej len „ESF“) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky (ďalej len „štátny rozpočet“).

18. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, resp. ustanovenia Obchodného zákonníka. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v danom prípade je potrebné aplikovať § 101 Občianskeho zákonníka a správne prihliadol na vznesenú námietku premlčania.

19. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že podriadenosť režimu Obchodného zákonníka vyplýva z kogentného ustanovenia § 261 Obch. zák. Podľa odvolacieho súdu status, t.j. povaha subjektu uzatvárajúceho predmetnú dohodu nie je rozhodujúci pre vznik tohto záväzku, keďže medzi stranami sporu bola uzatvorená dohoda podľa osobitného zákona (zákon o službách zamestnanosti), pričom ide o verejnoprávnu dohodu obsahujúcu prvky súkromnoprávneho charakteru. Keďže zákon o službách zamestnanosti neupravuje premlčanie, je potrebné aplikovať podporne súkromnoprávny predpis a to Občiansky zákonník, keďže ide o všeobecný súkromný predpis a strany si jeho aplikáciu naviac dohodli.

20. Pre posúdenie aplikácie Občianskeho zákonníka je podstatné, že dohoda uzatvorená medzi stranami sporu je tzv. verejnoprávna dohoda, ktorej podstatné obsahové náležitosti upravuje § 56 citovaného zákona. Predmet dohody teda vyplýva zo špeciálneho zákona, pričom práva a povinnosti pri poskytnutí príspevku upravuje písomná dohoda. Zároveň sa v tejto dohode strany sporu dohodli, že záväzkové vzťahy neupravené špeciálnym právnym predpisom upraví formou súkromného práva a to Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia článku VII. bod 3 dohody vyplýva, že právne vzťahy neupravené touto dohodou sa riadia ustanoveniami zákona č. 5/2004 o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov, zákona č. 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Občianskeho zákonníka, zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov platných na území SR. Z čl. VII. bod 5 vyplýva, že právne vzťahy výslovne neupravené touto dohodou sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

21. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 KO/8/2018 z 21.8.2018, kde sa v odôvodnení uvádza, že žalobca svoj peňažný nárok uplatňuje na základe dohody, ktorá bola posúdená ako verejnoprávna dohoda, kde dominujú prvky typické pre súkromnoprávne vzťahy, v ktorej sa strany dohodli, že záväzkové vzťahy (práva a povinnosti) zabezpečia formou súkromného práva Občianskeho zákonníka. Aj keď citované rozhodnutie riešilo

kompetenčný spor medzi civilným a správnym súdnictvom, sú jeho závery použiteľné aj na tento prípad, keďže predmetom sporu je nárok na zaplatenie peňažného nároku z dohody, predmetom ktorej bol príspevok na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona o službách zamestnanosti a vyhlášky. Najvyšší súd Slovenskej republiky teda definoval právny vzťah medzi obchodnou spoločnosťou a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v takomto prípade ako verejnoprávnu dohodu s prvkami súkromnoprávnymi, pričom vzťahy sú upravené špeciálnym zákonom a dohodou, ktorá odkazuje na Občiansky zákonník.

22. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že na daný vzťah je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, ako správne urobil súd prvej inštancie.

23. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou o údajnom prekvapivom rozhodnutí súdu prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie nemal povinnosť oznámiť stranám sporu, že zmenil právne posúdenie pokiaľ ide o premlčanie. Za postačujúce odvolací súd považuje, že žalobca mal možnosť k námietke premlčania sa vyjadriť, čo aj využil. Predbežné právne posúdenie má umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor pre vecnú a efektívnu argumentáciu sporových strán. Žalobca mal priestor argumentovať voči vznesenej námietke premlčania, nemôže sa teda brániť tým, že mu bolo odopreté nejaké právo. Podľa odvolacieho súdu nie je súd prvej inštancie svojim predbežným právnym posúdením striktné viazaný, podstatné je, aby mala strana sporu možnosť právnej argumentácie, čo v tomto prípade dodržané bolo. Rozhodovací proces je výsledkom myšlienkového postupu, pričom nemožno vylúčiť, že v tomto procese dôjde k zmene právneho názoru. Keďže žalobca mal možnosť reagovať na námietku premlčania a táto je aj odvolacím dôvodom, ktorým sa zaoberal odvolací súd, žalobcovi nebola znemožnená realizácia jeho práv.

24. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

26. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).